

Barraca de la vall de Sant Pere d'Ardesa

Rubió

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Vall de Sant Pere d'Ardesa. Est del Pla de Rubió
Emplaçament: Camí de Sant Pere d'Ardesa. Agafar el camí a la dreta abans d'arribar a Sant Pere
Alçada: 549

Coordenades:

Latitud: 41.63109
Longitud: 1.58515
UTM Est (X): 382150
UTM Nord (Y): 4609785

Classificació

Número de fitxa: 08185 - 68
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Coberta enderrocada
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08184A005000200000ZJ
Autoria de la fitxa: Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa: dt., 30/11/2021 - 18:53

Descripció

Barraca de planta quadrada construïda amb la tècnica de la pedra seca. S'hi accedeix per un portal de llinda de fusta orientat al sud. La coberta és a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal. Per l'exterior, conserva en alguna zona el ràfec realitzat mitjançant lloses planes volades.

Història

Les barraques o edificacions de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment a la vinya. La comarca de l'Anoia amb un relleu irregular i un terreny sec i pedregós va guanyar terreny mitjançant la construcció de marges de pedra seca per crear feixes on plantar-hi ceps i oliveres, creant la necessitat de construccions destinades a l'aixopluc i magatzem d'eines, les barraques. Les barraques són construccions realitzades amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris...En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utilatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge. Malgrat que es desconeix l'antiguitat d'aquest tipus de construccions a la comarca de l'Anoia i a Rubió, tot apunta que la seva expansió es produí a partir de la segona meitat del segle XIX, abans de l'arribada de la fil·loxera a Catalunya. D'aquestes construccions també se'n localitzen de més tardanes, d'inicis del segle XX, que utilitzen el guix per unir pedres, materials ceràmics com la rajola o el maó i les teules per la coberta

Bibliografia

RIPOLL, R. (2003). Les construccions de paret seca a l'Anoia. A Els paisatges de la Vinya. Manresa: Centre d'Estudis el Bages.

ENRICH, MF; MIRET, MT; VICH, I. (2006): Pedra seca a l'Anoia. Carme, Orpí, La Pobla de Claramunt, la Torre de Claramunt. Ajuntament de La Pobla de Claramunt.

MIRET I SOLÉ, M.TRESA. (2006): Pedra seca a l'Anoia a Revista d'Igualada núm. 24. Desembre de 2006. Igualada.

